

לעידוד וחיזוק הלימוד והחזרה
בספה"ק סיפורי מעשיות משנים קדמוניות
שסיפר רבינו הקדוש רבי נחמן מברסלב זיע"א

דעם רבינ'ס משלים

דער באַרג און די מטבע

די קינדער כאפן אויף אים א בליק, זיי באטראכטן זיין פנים און רופן אויס, "זיכער זעסטו גארנישט, האסט אָנגעטון שוואַרצע בריילן, וואס האסטו געמיינט, אז ס'איז דורכזיכטיג?! די שוואַרצע בריילן שטערן דיר צו זען די הערליכע זאכן וואס מיר זעען דא. אלעס איז דיר פארשטעלט, נעם אַראַפ די בריילן וועסטו זען א הויכע באַרג וואס אין זיין לעבן האסטו נישט געזען אזא שיינקייט."

דער הייליגער רבי ברענגט אונז אַ משל אז ס'איז פארהאן אויף דער וועלט אַ גרויסע זון וועלכע שיינט אויף דער נאנצער וועלט, אזוי אויף איז פארהאן אַ גרויסע באַרג, וואס טאמער וועט איינער שטיין פון דערנױטנס און לייגן איבער זיין אויג אַ קליין מטבע, וועט ער נישט זען דעם גרויסן באַרג, טראץ דעם וואס דער באַרג איז טויזנטער מאל גרעסער פון דער מטבע.

דער נמשל פארשטייען מיר אליין אז יעדעס ביסל תורה וואס מען לערנט אויף דער וועלט און יעדע מצוה וואס מען כאפט אריין, אפילו ווען מען לערנט איין קליינע משנה, אן אַמן, אָדער מען איז מותר פאר אַ חבר, מען רעדט ארויס עפעס אַ ווארט צום באשעפער, דא אונטן קוקט עס אויס פּיזל קליין אָבער אויבן איז עס ריזיג גרויס, עס דערגרייכט ביז צום הימל. מיר קענען נישט אַפּשאצן איר ווערד, ס'איז אסאך טייערער פון די געלט און פּבּוד פון דער נאנצער וועלט.

נאר וואס דען? די נשמיית פון דער וועלט דעקט איבער די רוחניות ווי שוואַרצע בריילן אזוי אז מיר זאלן נישט קענען זען די גרויסע ליכט פון די מצוה. דערפאר מאכט זיך אז מען ווערט נישט אויפגעפלאקערט און פרייליך ביים טון די מצוות. וואס איז די עצה צו קענען ריכטיג אַפּשאצן די טייערקייט פון די מצוות? מיר זאלן אַראַפּנעמען די אלע עולם הזה דינע שטערונגען און אזוי וועלן מיר זוכה זיין קוקן אויפן רוחניות מיטן ריכטיגן בליק.

(קוק אריין אין תורה קל"ג צו פארשטיין דעם משל)

דער מנהל פון חדר קומט אריין אין פתח מיט גרויס פרייה, ער האט א בשורה טובה, "מארגן וועט מען בעזרת השם פארן אויף א נסיעה. קינדער, ענק האבן זיך אזוי אָנגעשטרענגט און זיך פארהערט א גאנצע מסכתא אויף אויסנױיניג, עס קומט זיך ענק א שיינעם שפאציר."

אויפצומארגנס, די קינדער דרייען זיך צווישן די הערליכע בערג, זיי שטעלן זיך אַפּ ביי אן אויסקוק, פון דארט זעט מען הערליכע פאנאראמעס, משה'לע רופט זיך אן: "כ'האב נאך קיינמאל נישט געזען אזעלכע הויכע ביימער!", יענקעלע רופט אויס מיט וואונדער: "קוק דארט אונטן צווישן די בערג פליסט אַ קוואל וואסער וואס טרינקט אן די פעלדער!" און נחמן רופט אויס: "קוק דארט צווישן די בערג ווי עס וואקסן שמעקעדיגע גראַסן און זעלטן שיינע הויכע באציפערטע ביימער!"

די קינדער זענען פול מיט עקסטאז צו זען די מעכטיגע בערג און ריזן פעלזן שטיינער. זיי האבן קיינמאל פריער נישט געזען אזעלכע שטיינערנע בערג. ערשטוינט שפאצירן זיי ארום, ווען זייערע אויגן באגעגענען פלוצלונג א ריזן מעכטיגע באַרג וואס זיין הייך קוקט אויס ווי עס ענדיגט זיך קיינמאל נישט.

"וואה, קוק קוק!" שרייען זיי אויס איבערראשט. "דער באַרג גייט ביזן הימל... כ'מיינ אז עס נעמט אפאר יאר צו דערגרייכן דער שפיץ!"

זיי ווילן נישט אַראַפּנעמען קיין אויג פונעם באַרג אפילו פאר איין סקוידע, נישט יעדן טאג באגעגנט מען אזעלכע בערג.

צווישן אלע קינדער האט איין יונגל ארויסגעשריגן: "איך פארשטיי נישט פון וואס ענק רעדן דא מיט אזא התפעלות. איך זע גא-א-גארנישט, נישטא קיין איין באַרג..."

ספּוּרֵי מַעֲשֵׂיֹת מִשְׁנֵיֹם קַדְמוֹנִיֹת

מַעֲשֵׂה י"ב - דַּעַר בַּעַל תְּפִלָּה (11)

גִּיאַנְגֶּען פֿון דַּעַם גִּבּוֹר און עַר הָאָט זיך אומגיקערט אין דַּעַר מְדִינָה אַרִיין.

(און דַּעַר מְמוֹנָה פֿלעגט זיי פֿונדאָי אויך זייער שטראפֿן אויך זייער שְׁלעכטן וועג וואס זיי זענען אַרִיין גיפאלן אין דַּעַם גַּעֲלֵט. נאָר עַר הָאָט זיי נִיט גיקאַנט אַרויס פֿירן דַּערפֿון. וואַרין זיי זענען שוין דַּרִינען זייער אַיינגינואַרצילט גינען. נאָר פֿון דַּעַסט וועגין פֿאַרט מחמת דַּעַר בַּעַל תְּפִלָּה און דַּעַר מְמוֹנָה האָבן שוין מיט זיי פֿיל גישמוסט זענען זיי שוין אַביסיל מבולבל גינארין. און זיי פֿלעגין זאָגן. אַדְרָבָא. נעמט אַונז אַרויס דַּערפֿון. חאַטשע זיי האָבן זיך נאָך גיהלטן שטאַרק אין זייער נאַרשע דַּעַה. און האָבן נאָר נִיט גינאַלט אַרויס פֿון זייער נאַרשקייט. נאָר זיי פֿלעגין שוין פֿאַרט זאָגן אַז מַע הָאָט זיי גישטראַפֿט. אַדְרָבָא. אַז סַע אִיז יואַ אַזוי. אַז מיר זענען אין טעות. נאָ נעמט אַונז אַרויס פֿון אונזערע נאַרשקייט).

הָאָט דַּעַר מְמוֹנָה זיך אַנגירופֿן צו דַּעַר מְדִינָה. אִיך וועל אַיך געבֿין אַיין עֲצָה (אַקעגין דַּעַם גִּבּוֹר) וואַרין אִיך ווייס דַּעַם כַּח פֿון דַּעַם גִּבּוֹר. פֿון וואַנעט עַר נעמט זיין גִּבּוֹרָה. און הָאָט זיי דַּערצײלט די זאַך פֿון דַּעַר שְׁווערד הַנִּל וואס פֿון דַּאַרט נעמט דַּעַר גִּבּוֹר זיין גִּבּוֹרָה. בִּכֵּן וועל אִיך מיט אַיך גיין צו דַּעַם אַרְט פֿון דַּעַר שְׁווערד הַנִּל. און דַּאַרְך דַּעַם וועט איר קענען פֿאַשטיין אַקעגין דַּעַם גִּבּוֹר. (וואַרין איר וועט זיך אויך נעמען גִּבּוֹרָה פֿון דַּאַרט).

און די פֿונָה פֿון דַּעַם מְמוֹנָה אִיז גינען. אַז זיי וועלן שוין אַהין קומען צו דַּעַם אַרְט פֿון דַּעַם שְׁווערד. וועלן זיי זיך שוין אַרויס פֿון זייער תַּאָוה פֿון גַּעֲלֵט. (וואַרין דַּאַרְך דַּעַם וועג וואס סַע אִיז צו דַּעַר שְׁווערד. דַּאַרְך דַּעַם נעמט מַען זיך אַרויס פֿון דַּעַר תַּאָוה פֿון גַּעֲלֵט פֿון).

הָאָט די מְדִינָה צו גינען זיין עֲצָה. און האָבן אַרויס גישיקט די גרויסע לייט פֿון זיי וואס זיי זענען ביי זיי גינען גאַטין. אַז זיי זאלן אין אַינעם גיין מיט דַּעַם מְמוֹנָה צו דַּעַר שְׁווערד הַנִּל. (און די גאַטין דַּהיינו די עשירים זייערע וואס זיי זענען גינאנגען מיט דַּעַם מְמוֹנָה. זענען פֿונדאָי גינאנגען אַנגיטאון אין צירונג פֿון גאַלד און זילבער. וואַרין דַּאָס אִיז זיך ביי זיי דַּעַר עיקר גינען). **זענען זיי אין אַינעם גינאנגען.** דַּעַר מְמוֹנָה מיט די גרויסע לייט פֿון דַּעַר מְדִינָה וואס זיי הייסן ביי זיי גאַטין.

הָאָט זיך אויך גיהויבֿן דַּעַר מְמוֹנָה. און אִיז אַרויס גינאנגען צום גִּבּוֹר. און עַר הָאָט גיבֿעטין די לייט פֿון דַּעַם גִּבּוֹר. אויב סַע אִיז מיגליך זיך צו זעהן מיט אים. האָבן זיי גינאַנט. זיי וועלן מעלדיווען. האָבן זיי גימעלדיוועט הָאָט עַר גיהייסן. אים אַרִיין לֵאזין. **אִיז דַּעַר מְמוֹנָה אַרִיין גינאנגען צום גִּבּוֹר.** האָבן זיי זיך אַינִס דַּאָס אַנדערע דַּערקאַנט. אִיז צווישן זיי גינען שְׁמחות און בְּכִיֹת פֿון דַּהיינו זיי זענען זייער פֿרייליך גינען וואס זיי האָבן זוכה גינען זיך גיפֿינען אַינער דַּעַם אַנדערין. און האָבן ווידער זייער גינען. ווי נעמט מַען נאָך די אַיבֿיקע לייט הַנִּל)

הָאָט דַּעַר גִּבּוֹר זיך אַנגירופֿן צום מְמוֹנָה. אונזער פֿשרער בַּעַל תְּפִלָּה אִיז אויך דַּא. און אִיך האָב אים שוין גיזעהן. און עַר אִיז שוין גינארין אַ מַלְךְ.

הָאָט דַּעַר מְמוֹנָה דַּערצײלט דַּעַם גִּבּוֹר. אַז עַר אִיז אַיבער גינאנגען אַיבער אַלע דַּהיינו אַיבער דַּעַם אַרְט פֿון דַּעַם מַלְךְ מיט די לייט הַנִּל. נאָר אַיבער זיי בייִדע אִיז עַר נִיט אַיבער גינאנגען דַּהיינו אַיבער דַּעַם אַרְט פֿון דַּעַם בַּעַל תְּפִלָּה מיט דַּעַם גִּבּוֹר אִיז עַר נִיט אַיבער גינאנגען. **הָאָט דַּעַר מְמוֹנָה גישמוסט מיט דַּעַם גִּבּוֹר מִכַּח דַּעַר מְדִינָה וואס זיי זענען אַזוי פֿאַרנאַרשט גינארין און זענען אַזוי פֿאַרפֿירט גינארין אין דַּעַם גַּעֲלֵט בִּיז זיי זענען אַרִיין גיפאלן אין אַזוינע נאַרשקייט.** **הָאָט דַּעַר גִּבּוֹר גיענפֿערט דַּעַם מְמוֹנָה.** דַּאָס וואס עַר הָאָט גיענפֿערט דַּעַם בַּעַל תְּפִלָּה. אַז עַר הָאָט גיהערט פֿון דַּעַם מַלְךְ. אַז ווער סַע פֿאַלט אַרִיין אין דַּעַר תַּאָוה פֿון גַּעֲלֵט קאַן מַען אים בִּשום אופֿן נִיט אַרויס נעמען דַּערפֿון נאָר דוֹרְךְ דַּעַם וועג וכו' פֿון. האָבן זיי וויטער מַרְחִיב זמן גינען דַּהיינו דַּעַר מְמוֹנָה הָאָט גיפֿועלט בַּאָם גִּבּוֹר אַז עַר זאַל דַּעַר מְדִינָה נאָך גיבֿין אַ צייט ווייטער. הָאָט זיי דַּעַר גִּבּוֹר גיגיבֿן נאָך אַ צייט. דַּערנאַך האָבן זיי זיך גימאַכט סִימנים צווישן זיך דַּעַר מְמוֹנָה מיט דַּעַם גִּבּוֹר. און דַּעַר מְמוֹנָה אִיז זיך אַוועק

האט דער ממונה מודיע גיווען די זאך צו גבור. באַשר ער גייט מיט זיי זוכין דאס אָרט פון דער שווערד. און זיין פּוּנָה איז טאָמער וועט ער זוכה זיין אין וועג צו גיפּינען דעם מלך מיט די לייט.

האט זיך דער גבור אנגירופין. איך וועל אויך גיין מיט דיר האט זיך דער גבור פארשטעלט. (פּדי די לייט וואס זיי גייען מיט דעם ממונה זאלן ניט וויסן אז ער איז דאס דער גבור אליין) און איז אויך גיגאנגען מיט דעם ממונה.

האבין זיי זיך מיישב גיווען (דער ממונה מיט דעם גבור) זיי וועלין דאס מודיע זיין דעם בעל תפלה אויך. האבין זיי אים מודיע גיווען. האט זיך דער בעל תפלה אנגירופין. ער וויל אויך גיין מיט זיי.

איז דער בעל תפלה צו זיי גיגאנגען. און דער בעל תפלה האט אנגיזאגט זיינע לייט. איידער ער איז אוועק גיגאנגען. אז זיי זאלן דרויף מתפלל זיין אז השם יתברך זאל זיי מצליח זיין זייער וועג. אז זיי זאלן זוכה זיין צו גיפּינען דעם מלך מיט די לייט. ווארין דער בעל תפלה פלעגט תמיד דרויף מתפלל צו זיין. אז סע זאלן זיך אפזוכין דער מלך מיט די לייט.

און פלעגט תמיד הייסן זיינע לייט אז זיי זאלן אויך דרויף מתפלל זיין. און ער האט זיי גימאכט תפילות וואס זיי זאלן דרויף מתפלל זיין. און איצט ווי ער האט גיוואלט גיין צו דעם ממונה מיט דער גבור פדי זיי זאלן אין איינעם גיין זוכין דעם מלך מיט זיינע לייט. האט ער זיי נאך מער אנגיזאגט. אז זאלן דרויף מתפלל זיין תמיד. אז זיי זאלן זוכה זיין צו גיפּינען זיי.

איז דער בעל תפלה גיקומען צו דעם ממונה מיט דעם גבור איז בוודאי צווישן זיי גיווען א גרויסע שמחה. שמחות און בכיות פנ"ל.

זענען די אלע דריי גיגאנגען אין איינעם. דהיינו דער ממונה און דער גבור און דער בעל תפלה. און די גאטין דהיינו די גרויסע לייט פון דער מדינה זענען מיט זיי גיגאנגען. זענען זיי גיגאנגען און גיגאנגען. זענען זיי אנגיקומען צו

איין מדינה. איז דארטין גישטאנען ווארטס ביי דער מדינה. האבין זיי גיפּרעגט די ווארטס. וואס פאר א מדינה איז דאס און ווער איז ביי אייך דער מלך. האבין די ווארטס גיענפערט. באַשר. דעמולט אז דער רוח סערה איז גיווען. וואס דעמולט איז די וועלט צוטיילט גיווארין אויך פמה פתות (דהיינו אויך פיל דעות וואס איטליכע פתה האט גיהאט איין אנדערע דעה פנ"ל) דעמולט האבין די לייט פון דער מדינה זיך אויסגיקליבין.

אז דער עיקר איז חכמה. און האבין זיך אויך גינומען א גרויסן חכם פאר א מלך. ניט לאנג. האבין זיי גיפּונען זייער א ווילד גרויסן חכם וואס ער איז משונה א גרויסער חכם זייער. האט אים דעם מלך מוחל גיווען די מלוכה האבין זיי אים אויך גינומען פאר א מלך. ווארין ביי זיי איז דער עיקר חכמה.

האבין די דריי גיזאגט (דהיינו דער ממונה מיט דעם גבור מיט דעם בעל תפלה) אז סע האט א פנים אז דאס מוז זיין אונזער חכם (דהיינו דער חכם פון דעם מלך) האבין זיי גיבעטין. אויב סע איז מעגליך אז מע זאל זיך זעהן מיט אים האט מען זיי גיענפערט. מע מוז מעלדיווען. זענען זיי גיגאנגען און האבין גימעלדיוועט האט ער גיהייסן זיי אריין גיין.

זענען זיי (דהיינו דריי) אריין גיקומען צו דעם חכם וואס ער איז גיווארין מלך אין דער מדינה. האבין זיי זיך איינס דאס אנדערע דערקענט ווארין דער חכם. דאס איז טאקע גיווען דער חכם פון דעם מלך הנ"ל. איז בוודאי דארט גיווען א גרויסע שמחה. שמחות און בכיות. ווארין זיי האבין גיווינט ווי גיפּינט מען נאך דעם מלך מיט די איבריגע.

האבין זיי גיפּרעגט דעם חכם. אויב ער ווייסט ניט פון דער יד פון דעם מלך. האט ער זיי גיענפערט. אז די יד איז ביי אים. נאר זינט דעמולט אז זיי זענען צו שפרייט גיווארין דורך דעם רוח סערה. פון דעמולט אן וויל ער גאר ניט אריין קוקין אין דער יד אריין. ווארין די יד קער נאר צום מלך אליין. נאר ער האט זיך אויס גיקריצט דאס גישטאלט פון דער יד אויך א שטיין פדי סע זאל אים אביסיל נוצין צו זיין זאך. אבער אין דער יד אליין קוקט ער גאר ניט אריין.

לאמיר זיין פאר הערן

די צוועלעוועטע מעשה - דער בעל תפילה (11)

- ז. האבן די מענטשן פון מדינה של עשירות געוואוסט אז דער גבור איז מיט זיי?
  - זיכער
  - נאר איינער האט געוואוסט
  - זיי האבן נישט געוואוסט
- ח. וואס האט דער בעל תפלה געטוהן ווען ער האט געהערט אז זיי גייען?
  - ער איז געבליבן אויף זיין פלאץ דאווענען
  - ער איז צוריק ארויס חוץ לישוב
  - ער איז אויך געגאנגען מיט זיי
- ט. צו וועלכע מדינה זענען זיי נאכדעם אנגעקומען? און ווער איז זייער קעניג?
  - צו די כתר פון חכמה און דער חכם איז זייער קעניג
  - צו די כתר פון דיבור און דער מליץ איז זייער קעניג
  - צו די כתר פון שמחה און דער אוהב נאמן איז זייער קעניג
- י. פארוואס האט דער חכם נישט אריינגעקוקט אין יד?
  - ווייל ער איז געווען בצער פון די רוח סערה
  - ווייל דאס איז נאר פארין מלך
  - ווייל ער האט נישט געהאט די יד
- יא. האסטו געלערנט די מעשה פון די וואך?
  - יא
  - ניין
  - א חלק

- א. וואס איז געווען ווען ער האט זיך געטראפן מיט דעם גבור?
  - גרויסע שמחות
  - געוויין
  - ביידע תשובות זענען ריכטיג
- ב. אויף וועלכע פלעצער איז דער ממונה נישט אריבער?
  - דעם בעל תפלה און דעם גבור
  - דעם מלך און די מלכה
  - דעם חכם און דעם מליץ
- ג. וואס ענטפערן די מדינה של עשירות פאר דער ממונה ווען ער פרובירט זיי אויפווייזן דעם אמת?
  - אונז ווילן נישט הערן
  - אדרבה נעמט אונז ארויס פון אונזער נארישקייט
  - זיי האבן גלייך אפגעלאזט תאוות ממון
- ד. וועלכע עצה האט זיי דער ממונה געגעבן?
  - אז מיזאל גיין צום יד פון דעם חכם
  - אז מיזאל גיין צום בויגן פון דעם גבור
  - אז מיזאל גיין צום פלאץ פון דעם שווערד
- ה. וועמען האבן זיי מיטגעשיקט מיט דעם ממונה?
  - די עשירים וואס זענען ביי זיי גאטין
  - די ארימע לייט וואס זענען ביי זיי חיות
  - די פשוטע מענטשן
- ו. Skalt לכות: וואס איל געווען די כוונה פון דעם ממונה מיטן גיין צום שווערד?
  - צו ארויס נעמען די מדינה של עשירות פון תאוות ממון
  - צו טראפן דעם מלך מיט ציינע מענטשן
  - ביידע תשובות זענען ריכטיג

טיפער געטראכט

ווער פון די אנשי המלך איז געגאנגן דער ערשטער אויפן וועג צום שוורד? און וויפל אנשי המלך זענען געגאנגען צוזאמען?

תשובות אויף די פריערדיגע וואך

אין וועג וואס די שלוחים פון די מדינה של עשירות זענען געגאנגען און זיי האבן געטראפן דער ממונה אויף די אוצרות? זיי האבן געגאנגען אויף זייער וועג וואס זיי האבן געוואלט גיין? זיי האבן פארבלאנדזעט געווארן